

MINISTERIE VAN JUSTITIE
Directie Vreemdelingenzaken
Nr. AJZ 1334/E-633-318

Op te bergen achter Deel C van de
Vreemdelingencirculaire.
(na de aanschrijving van 24 februari 1976)

's-Gravenhage, 1 december 1977

Aan de heren Procureurs-Generaal,
fgd. Directeuren van Politie;
de heren hoofden **van** plaatselijke politie;
de heer **Commandant** der Koninklijke Mare-
chaussee;
Het Ministerie van Financiën
(**Directie Douane**);
de heer Chef Rivierpolitie te **Rotterdam**.

Onderwerp: Europees verdrag betreffende sociale en medische bijstand.

Hierbij maak ik u erop attent dat sinds 1 januari 1977 Turkije partij is bij het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand. Voor de tekst van dit verdrag en een toelichting daarop moge ik verwijzen naar Bijlage C 9, onder C, van de Vreemdelingencirculaire. **Naar** deze bijlage wordt in de **Vreemdelingencirculaire** verwezen in Deel C, Hoofdstuk XXV (blz. C-58 e.v.), **waar** gehandeld wordt over de intrekking van de vergunning tot verblijf op grond van het niet **beschikken** over middelen van bestaan (art. 12, onder **b**, **Vw**).

Ingevolge de bekrachtiging door Turkije geldt, evenals voor onderdanen van andere Partijen bij dat Verdrag, **thans** ook voor onderdanen van Turkije dat zij in voorkomend geval op de voet **van** Nederlanders aanspraken op bijstand kunnen ontleen aan de **Al-**gemene Bijstandswet. Voor de relevante bepalingen van deze wet en een **toelichting** daarop moge ik verwijzen **naar** Bijlage C 9, onder A, van de Vreemdelingencirculaire.

Het onderwerpelijke Verdrag beperkt nochtans deze aanspraken tot vreemdelingen die rechtmatig, dat wil in dit verband zeggen: ten minste in het bezit van een geldige vergunning tot verblijf, in Nederland verblijf houden. Het Verdrag vult dit aan met de bepaling dat **beëindiging** van het in die zin regelmatige verblijf aan een vreemdeling op wie het Verdrag **betrekking** heeft, om de enkele reden dat hij bijstand behoeft, niet is toegelaten. **In** dat geval kan derhalve niet met **toepassing** van art. 11, vijfde lid, **Vw** verlenging van de **geldigheidsduur** van de vergunning tot **verblijf** uitsluitend wegens het niet zelfstandig beschikken over middelen van bestaan worden geweigerd, of op grond van art. 12, aanhef en

- onder -

onder **b**, Vw de vergunning warden ingetrokken.

Deze regel betreffende de verblijfsbelindiging in geval van hijs-standbehoefdigheid geldt evenwel eerst in volle omvang wanneer de betrokken vreemdeling gedurende ten minste vijf jaren (bij het betreden van het grondgebied na het bereiken van de leeftijd van vijfenvijftig jaar: tien jaren) voortdurend verblijf heeft gehouden op het grondgebied van een andere Verdragsluitende Partij, dan wel indien hij nauwe banden heeft met het land waar hij verblijf houdt. Wel hebben de Verdragsluitende Partijen zich ertoe verbonden ook overigens met grote gematigdheid tot **repatriëring** om reden van bijstandbehoefdigheid over te gaan en dan nog slechts wanneer er geen bezwaar op grond van humanitaire overwegingen bestaat.

Anderszijds staat ingevolge daarin opgenomen uitdrukkelijke bepaling het Verdrag niet in de weg aan de beëindiging van het verblijf om andere redenen dan de enkele reden dat de betrokken vreemdeling bijstand behoef ,

De betekenis van de ratificatie van het Verdrag betreffen de sociale en medische bijstand door Turkije moge hiermede duidelijk rijn. De behandeling van onderdanen van Turkije in Nederland zal dan ook geen andere kunnen zijn dan die van onderdanen van andere Partijen bij dit Verdrag. Dit zijn thans, behalve de Lid-Staten van de E.E.G. (België, Bondsrepubliek Duitsland, Denemarken, Frankrijk, Ierse Republiek, Italië, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland): Griekenland, Malta, Noorwegen, Turkije, IJsland en Zweden. Daarbij moet worden **aangetekend** dat voor begunstigde EEG-onderdanen een afzonderlijk **regime** geldt (Vc, Deel G, onder 1).

In aanmerking moet voorts worden genomen dat de meeste in Nederland verblijvende vreemdelingen die in het bezit van een vergunning tot verblijf zijn gesteld, hier te lande zijn toegelaten voor het verrichten van arbeid in **loondienst**. Ten aanzien van **buitenlandse werknemers**, niet zijnde begunstigde E.E.G.-onderdanen, zijn in Vc, Deel G, onder 4, speciale beleidslijnen neergelegd. In dit verband moge ik met name wijzen op het geval dat een voor tewerkstelling in Bederland aangeworven buitenlandse **werknemer** buiten zijn sahuld wordt getroffen door werkloosheid (zie Vc, blz. G-4-20 ex). Ik moge in herinnering brengen dat ook hier, evenals in het onderuerpelijke Verdrag, aan de termijn van rechtmatig ver-

blijf van vijf jaren, een beslissende betekenis is toegekend: indien de buitenlandse werknemer gedurende die termijn van vijf jaren regelmatig heeft gewerkt, waardoor hij, bij gelijkblijvende omstandigheden, voor een vergunning tot vestiging in aanmerking zou zijn gekomen, wordt in geval van onvrijwillige werkloosheid **de beëindiging** van zijn verblijf niet meer in overweging genomen.

In geval van werkloosheid door eigen **toedoen** blijft gelden dat van de betrokken **werknemer** het verblijf kan worden **beëindigd**; in dit geval geschiedt dit nochtans niet wegens het niet beschikken over **middelen** van bestaan, maar omdat het verblijf **zelf** niet meer beantwoordt aan het doel waartoe verblijf in **Nederland** is toegestaan, **t.w.** het verrichten van arbeid in loondienst. Als dan wordt op grond van art. 12, aanhef en onder **d**, Vw de vergunning tot verblijf ingetrokken ingevolge een beperking waaronder de **vergunning** werd verleend.

De motivering van de desbetreffende beschikking dient dienovereenkomstig te luiden.

Bij een regelmatig verblijf van kortere duur dan vijf jaar wordt, ingeval van onvrijwillige werkloosheid, de geldigheidsduur van de vergunning **tot** verblijf na het verstrijken daarvan op de gewone wijze met een jaar verlengd, zoals vermeld in Vc, Deel G, onder 4, (blz. G-4-208 ev.); na dat jaar kan, indien de werkloosheid voortduurt, de verdere verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning tot verblijf worden geweigerd, en wel op deze grond dat de vreemdeling op de arbeidsmarkt onbemiddelbaar moet worden geacht en derhalve ook in dit geval zijn verblijf niet meer beantwoordt aan het doel waartoe hem de vergunning tot verblijf was verleend (zie Vc, blz. G-4-201).

Dienovereenkomstig ware de afwijzende beschikking op het verzoek om verlenging van de geldigheidsduur van de vergunning te motiveren.

A fortiori geldt dit uiteraard ook voor de nog niet gedurende vijf jaren in Nederland verblijvende buitenlandse werknemer die zijn werkloosheid aan eigen toedoen heeft te wijten. In dit geval **kan meteen** tot intrekking van de vergunning worden overgegaan.

Buiten de hierboven omschreven gevallen van werkloosheid kunnen **zich** nog gevallen voordoen waarin onderdanen van Partijen bij het Europees Verdrag betreffende sociale en medische bijstand die houder zijn van een geldige vergunning tot verblijf, niet meer over middelen van bestaan beschikken en derhalve op bijstand zijn aangewezen. In voorkomend geval waren deze vreemdelingen hiertoe naar de Gemeentelijke Sociale **Dienst** te verwijzen. Tevens dient

nauwkeurig te worden nagegaan of **er** aanleiding is de beëindiging van het verblijf van de **vreemdeling** in kwestie in overweging te nemen binnen het kader van de in het onderwerpelijke Verdrag vervatte bepalingen. **Met** name ware daarbij rekening te houden met meergenoemde termijn van vijf (in sommige gevallen tien) jaren, met het hebben van nauwe banden met Nederland en voorts met andere aspecten van humanitair karakter. Indien twijfel mocht bestaan of in voorkomend geval de bepalingen van het onderwerpelijke Verdrag **beëindiging** van het verblijf van een vreemdeling toelaten, ware overeenkomstig het **gestelde** in Vc, Deel H, onder 1, aan mij een bijzondere aanwijzing te vragen.

De Minister van Justitie,
Namens de Minister,
Het Hoofd van de Directie
Vreemdelingenzaken,

Fraaij

85-1010
1951